
Jak učit anglicky malé děti

Jak učit anglicky malé děti

Dnes už nebývá problém sehnat angličtináře pro starší žáky. Ale učit jazyku třetáky neumí jen tak někdo. Od letošního roku se čeští školáci začínají učit cizímu jazyku dřív než v minulých letech. Předmět, který byl dosud povinný od čtvrté třídy, nastupuje nyní už ve třídě třetí. Máme ale dost učitelů schopných tak malé děti učit například anglicky? Na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy existuje studijní program primární pedagogika se specializací angličtiny pro první stupeň, který absolvuje ročně přibližně dvacítka plně kvalifikovaných učitelů angličtiny. Podobné programy mají i další pedagogické fakulty. Dá se tedy předpokládat, že se do praxe dostane kolem stovky takto vybavených pedagogů. To ovšem nemůže stačit.

„Dneska už není problém sehnat kvalifikovaného učitele angličtiny na střední školu nebo na druhý stupeň základní školy, ale tihle lidé nejsou většinou připraveni učit malé děti,“ říká Jitka Voldánová ze Základní školy Josefská v Praze 1.

Možnosti, jak učit malé děti jazyku, existují i mimo **pedagogické fakulty**. Proškolení nabízí například Institut pro další vzdělávání, ale třeba i vydavatelství Oxford University.

Problém je v tom, že jde jenom o kurzy. Plnou aprobaci lze získat jedině na pedagogických fakultách. Přitom rozšiřující pedagogické vzdělání pro první stupeň třeba **Pedagogická fakulta UK** vůbec nemá.

Další věc, která zůstává v souvislosti s výukou cizího jazyka otevřená, je návaznost.

„Dnes už se hodně dětí učí anglicky v mateřské škole,“ připomíná Jitka Voldánová. Přitom když pak přijdou do základní školy, všechno, co se naučily, za první dva roky většinou zase zapomenou. „Jistě, základní školy mohou nabízet (a často také nabízejí) nepovinnou angličtinu už od první třídy. Jenomže když pak nastoupí do třetí a přijde výuka povinná, stejně začínají, jako by se před tím nic neučily. Prostě proto, že mezi pokročilé se nemohou počítat všichni žáci,“ vysvětluje Voldánová. Je zřejmé, že menší děti se nemohou učit cizí jazyk prostřednictvím gramatiky, ale spíš odposloucháváním. Ideální by samozřejmě bylo, kdyby je učil rodilý mluvčí mluvit svým jazykem tak, jako učí rodiče mluvit své děti jejich mateřštinou, tedy prostřednictvím říkanek a jednoduchých vět.

„Přesně na této bázi výuka učitelů probíhá,“ potvrdila LN Lenka Lánská, která se věnuje výchově mladých jazykářů na **Pedagogické fakultě UK** už léta.

„Učíme budoucí učitele, jak učit jazyk pomocí her, říkanek a sociálních a kulturních dovedností.“ Přitom právě ty sociální dovednosti zdůrazňuje. Výuka má být podle ní vedena tak, aby se děti dozvíдалy pomocí jazyka víc o světě i o sobě.

Lenka Lánská patří mezi pět pedagogů, kteří získali tento týden titul Evropský učitel jazyků roku 2006. Ceny se udělují v rámci projektu LABEL, podporovaného Evropskou unií i našim ministerstvem školství. Jeho cílem je poskytnout metodickou podporu začínajícím učitelům a učitelům bez příslušné způsobilosti k výuce angličtiny na 1. stupni základní školy.

RADKA KVAČKOVÁ

***

Evropský učitel jazyků roku 2006

Norbert Tlustý,

ZŠ Praha 5-Stodůlky

Alena Podepřelová,

Vzdělávání a služby školám, ČB

Dagmar Štanclová,

ZŠ Třebíč, ul. kpt. Jaroše

Mária Vučková,

ZŠ nám. Curieových, Praha

Lenka Lánská,

Pedagogická fakulta UK

Menší děti se nemohou učit cizí jazyk prostřednictvím gramatiky, ale spíš odposloucháváním. Ideální je, když si jej osvojují stejným způsobem, jako si osvojily svou mateřštinu.